

YHDENVERTAISUUS- JA TASA-ARVOLAUTAKUNTA/Jaosto

Oppilaaksiotto, lapsen vammaisuus, esiopetuspaikka, harjoittelukoulu, syrjintäoletta

Diaarinumero: YVTLTK/6XX/2018 ja 6XX/2018

Antopäivä: XX.XX.2020

Hakija katsoi vastaajien yliopisto A:n ja harjoittelukoulu V:n toimineen yhdenvertaisuuslain syrjintäkiellon vastaisesti, kun ne olivat valittaneet aluehallintovirastolle kaupungin esiopetukseen ottamista koskevasta päätöksestä, jolla hänen vammaiselle lapselleen oli myönnetty esiopetuspaikka yliopisto A:n harjoittelukoulussa V.

A ja V olivat myöhemmin peruneet valituksensa aluehallintovirastolle.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoi, että koska lapsi oli aloittanut esiopetuksen V:ssä hakijan hakemuksen mukaisesti, ei asiassa ollut perusteltua aihetta olettaa vastaajien kohdelleen lasta yhdenvertaisuuslain 10 §:ssä tarkoitetulla tavalla epäsuotuisammin kuin muita. Se, että vastaajat valittivat kaupungin lapsen esiopetukseen ottamista koskevasta päätöksestä aluehallintovirastoon, ei vielä ollut epäsuotuisampaan asemaan asettamista mainitussa pykälässä tarkoitetulla tavalla.

Hakemus oli näin ollen hylättävä.

(Lainvoimainen)

Asioiden käsittely

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta on hallintolain (434/2003) 25 §:n nojalla valmistellut yhdessä ja ratkaissut samalla kertaa samaa asiaa koskevat asiat YVTLTK 6XX/2018 ja 6XX/2018, koska asioissa tehtävillä päätöksillä saattaa olla merkittävä vaikutus toisiinsa.

Asian tausta

Harjoittelukoulu V on A:n kasvatustieteiden ja hyvinvointialojen tiedekunnan yksikkö, jossa järjestetään perusopetusta, vuoden kestävää esiopetusta, lukio-opetusta sekä opettajankoulutukseen sisältyvää opetusharjoittelua.

Hakija haki X:lle esiopetuspaikkaa lukuvuodelle 2018–2019 V:sta. B:n kaupunki myönsi hänelle kyseiselle lukuvuodelle esiopetuspaikan ensin toisesta esiopetusyksiköstä, mutta myöhemmin V:sta. A ja V valittivat kaupungin päätöksestä aluehallintovirastoon, mutta peruivat myöhemmin valituksensa ja ottivat X:n esiopetusoppilaaksi. X aloitti esiopetuksen V:ssä 13.8.2018.

Hakijoiden vaatimukset

Hakija pyytää yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakuntaa toteamaan, että A ja V ovat toimineet asiassa syrjinnän kiellon vastaisesti ja kieltämään niitä syrjimästä jatkossa.

Hakijoiden vaatimusten perusteet

X:llä on liikuntavamma. B:n kaupunki teki X:lle vuonna 2017 erityisen tuen päätöksen, jossa todettiin, että hän osallistuisi lukuvuonna 2017–2018 päiväkodissa järjestettävään esiopetukseen ja lukuvuonna 2018–2019 V:n esiopetusryhmässä järjestettävään esiopetukseen. Hakijan mukaan B:n kaupunki ei ensin kuitenkaan myöntänyt X:lle esiopetuspaikkaa V:sta, vaan osoitti X:lle paikan toisesta esiopetuspaikasta. Myöhemmin kaupunki kuitenkin myönsi X:lle esiopetuspaikan V:sta.

Hakija katsoo, että A ja V ovat suhtautuneet X:n esiopetukseen ottamiseen kielteisesti asettaen hänet hänen vammaisuutensa perusteella eriarvoiseen asemaan ilman hyväksyttävää syytä.

Vastaajan vastaus

Vastaaja kiistää menetelleensä asiassa syrjivästi.

Vastaajan vastauksen perustelut

A ja V toteavat yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunnalle yhteisesti antamassaan vastauksessa, että V:ssa järjestetään perus- ja lukio-opetusta perustuen Opetushallituksen A:lle antamaan järjestämislupaan. Koululla on erityinen koulutustehtävä toimia harjoittelukouluna A:n opettajankoulutukselle. A on itsenäinen toimija, jolla on itsenäinen päätösvalta koulutuksen järjestämisessä. A:n V:lle antamien ohjeiden mukaan perusopetuksen oppilaanotosta päätti 31.12.2018 saakka V:n johtava rehtori. Tähän saakka V käytti harkintavaltaansa niiden oppilaiden kohdalla, joilla oli pidennetty oppivelvollisuus tai joiden katsottiin muuten olevan vaativan erityisopetuksen ja vaativan erityisen tuen tarpeessa.

V:ssa opetusta saavat lapset ja nuoret ovat pääosin B:n kaupungin asukkaita. Kaupunki on antanut V:n oppilaaksiottoalueeksi kaupungin keskustan. Jos opetusryhmissä on ollut tilaa, oppilaita on joka vuosi hyväksytty kouluun myös oppilaaksiottorajojen ulkopuolelta yhteisymmärryksessä eri koulujen kesken. B:n kaupunki ja A eivät olleet hakemushetkellä solmineet sopimusta oppilaaksiotosta, mitä vastaaja piti puutteena.

Kunnallisten koulujen ja yliopistokoulujen rahoitusjärjestelmät ovat erilaiset. Harjoituskoulut saavat esimerkiksi vain 94 % oppilaskohtaisen kunnallisosuuden. Harjoituskoulut eivät myöskään voi saada lisärahoitusta pidennetyn oppivelvollisuuden oppilaista toisin kuin kunnat. Vastaaja on rahoituksen puuttumisesta huolimatta ottanut harkintansa mukaan pidennetyn oppivelvollisuuden lapsia opetukseen silloin kun se on ollut lapsen edun kannalta parasta. Vastauksen antamishetkellä V:ssa oli kaksi pidennetyn oppivelvollisuuden lasta sekä yksi vaikeavammainen, pyörätuolilla liikkuva lapsi.

V toimii harjoittelukouluna luokan-, erityis- ja aineenopettajaopiskelijoille sekä oppilaanohjauksen opiskelijoille. Esiopetuksen ja alakoulun luokissa on

opettajaopiskelijoiden harjoittelujaksoja noin kerran viikossa. Opettajankoulutus ei anna valmiuksia työskennellä lasten kanssa, joilla on vaativia erityistarpeita. V ei myöskään voi vaatia opiskelijoilta enempää kuin mitä yliopiston laatimissa harjoittelukäsikirjoissa edellytetään. Tällä hetkellä yliopiston ja V:n opettajilta puuttuu kyky ohjata vaativia erikoispedagogisia opetustilanteita. V:n toimiessa harjoittelukouluna koulun oppilaiden on jatkuvasti pystyttävä sopeutumaan uusiin aikuisiin, lähestymistapoihin, menetelmiin ja yhteistyön tapoihin. Oppilaat, joilla on vaativia erityispedagogisia ja yksilöllisiä tarpeita, voivat parhaiten, kun henkilökunta on pysyvää, toiminta säännöllistä ja ympäristö rauhallinen sekä kun harjoitukset ja tukitoimet ovat toistuvia. Tällaista ei ole täysin mahdollista toteuttaa ympäristössä, jossa opiskelee vuosittain satoja opiskelijoita, joilla ei tietoa eikä taitoa tunnistaa yksittäisten oppilaiden erityistarpeita. Vaativaa erityistukea tarvitsevien lasten tai vaikeavammaisten lasten oppilaaksiottoa voidaan rajoittaa lapsen edun turvaamiseksi kaikissa harjoituskouluissa.

Harjoittelukoulu V:ssä ei ole opetusta pienissä erityisryhmissä. Koulun ryhmäkoot ovat yhtä suuria tai suurempia kuin kunnallisissa kouluissa. Koululla ei ole erityisopettajan virkaa, mikä mahdollistaisi inklusion periaatteella toteutettavan pienryhmäopetuksen. Koulu tarjoaa oppimisen ja koulunkäynnin tueksi vain muun opetuksen ohella annettavaa osa-aikaista erityisopetusta. Koululla ei myöskään ole henkilökuntaa, jolla olisi tukiviittomien käyttöön tai afasiaan liittyvää erityiskoulutusta tai -osaamista. Vaikka koulun henkilökuntaa koulutettaisiin näissä asioissa, oppituntien järjestämisestä suurimmilta osin vastaavilta opettajankoulutusopiskelijoilta ja heidän yliopisto-opettajiltaan puuttuu tarvittavat työkalut. Koulun esiopetuksen ja vuosiluokkien 1-6 oppilaista 13 prosentilla on tehostetun ja erityisen tuen tarpeita. Näiden lasten opetuksen järjestämiseksi ja opettajaopiskelijoiden ohjaamiseksi koululla on osaamista lasten edun edellyttämällä tavalla. Koulu ei voi panostaa lisäresursseja pidennetyn oppivelvollisuuden lasten tai vaativaa erityistä tukea tarvitsevien lasten opetuksen järjestämiseen, jotta oppilaat voisivat saavuttaa täyden potentiaalinsa onnistuneessa inklusiossa, koska koulu ei saa tätä varten ylimääräisiä valtionosuuksia. Koulun mahdollisuudet muuttuvat, jos opettajankoulutusta ja rahoitusjärjestelmää kehitetään.

A ja V toteavat, että oppilaan- ja opiskelijahuoltolain mukaan koulu voi edelleen järjestää opetuksen koko- tai osa-aikaisesti erityisessä opetusryhmässä (erityisluokalla tai erityiskoulussa), jos oppilaan etu ja opetuksen järjestäminen sitä edellyttävät. Tutkimukset ja kokemukset osoittavat, että inklusio ei onnistu, jos edellytykset eivät täyty. Vähemmän onnistunut inklusio aiheuttaa epäsuotuisia vaikutuksia sekä lapselle itselleen että hänen ympäristölleen. Tämänhetkinen opettajankoulutus ei ilman jatkokoulutusta tuota erityisopettajia, joilla olisi syvällisiä taitoja ja valmiuksia työskennellä vaativaa erityistä tukea tarvitsevien oppilaiden kanssa. Nykyinen erityisopettajankoulutus keskittyy lisäksi ainoastaan osa-aikaiseen erityisopetukseen. Tällä hetkellä V:lla, kuten muillakaan harjoittelukouluilla, ei ole edellytyksiä toteuttaa opetuksen inklusiota onnistuneesti.

B:n kaupunki ja A/V sopivat 5.12.2018 B:n kaupungin esiopetuksen ja perusopetuksen järjestämisestä V:ssä 1.1.2019 alkaen. Sopimuksen mukaan B:n kaupunki päättää esiopetuspaikan ja lähikoulun perusteella määräytyvän perusopetuspaikan osoittamisesta oppilaalle. Niille oppilaille, joiden lähikouluna on V, osoitetaan pääsääntöisesti paikka kyseisestä koulusta. Niille koulun oppilaaksiottoalueeseen kuuluville oppilaille, jotka tarvitsevat koko-aikaista erityisopetusta pienryhmissä tai toiminta-alueittaista opetusta, osoitetaan kuitenkin paikka kunnallisesta koulusta.

Esittelijän esitys

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta hylkää hakemuksen.

Kysymyksenasettelu

Asiassa on arvioitava, onko A/V syrjinyt X:ää hänen vammaisuutensa perusteella esiopetukseen ottamisessa.

Perustelut

Sovellettavat oikeusohjeet ja niiden esityöt

YK:n vammaisyleissopimus

YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista (SopS 26-27/2016, vammaisyleissopimus) tuli Suomessa voimaan 10.6.2016. Sopimuksen 1 artiklan mukaan vammaisiin henkilöihin kuuluvat ne, joilla on sellainen pitkäaikainen ruumiillinen, henkinen, älyllinen tai aisteihin liittyvä vamma, jonka vuorovaikutus erilaisten esteiden kanssa voi estää heidän täysimääräisen ja tehokkaan osallistumisensa yhteiskuntaan yhdenvertaisesti muiden kanssa.

Yhdenvertaisuuslaki

Yhdenvertaisuuslain (1325/2014) 8 §:n 1 momentin mukaan ketään ei saa syrjiä iän, alkuperän, kansalaisuuden, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, poliittisen toiminnan, ammattiyhdistystoiminnan, perhesuhteiden, terveydentilan, vammaisuuden, seksuaalisen suuntautumisen tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Syrjintä on kielletty riippumatta siitä, perustuuko se henkilöä itseään vai jotakuta toista koskevaan tosiseikkaan tai oletukseen. Pykälän 2 momentin mukaan välittömän ja välillisen syrjinnän lisäksi yhdenvertaisuuslaissa tarkoitettua syrjintää on häirintä, kohtuullisten mukautusten epääminen sekä ohje tai käsky syrjiä.

Yhdenvertaisuuslain 10 §:n mukaan syrjintä on välitöntä, jos jotakuta kohdellaan henkilöön liittyvän syyn perusteella epäsuotuisammin kuin jotakuta muuta on kohdeltu, kohdellaan tai kohdeltaisiin vertailukelpoisessa tilanteessa.

Yhdenvertaisuuslain esitöiden mukaan epäsuotuisalla kohtelulla viitataan sellaiseen menettelyyn, joko tekoon tai laiminlyöntiin, jolla menettelyn kohde asetetaan muihin nähden huonompaan asemaan. Kyse voi olla esimerkiksi rajoitusten, vaatimusten, rasitteiden tai velvoitteiden asettamisesta vain tietyille henkilölle tai henkilöryhmälle samoin kuin esimerkiksi jonkin yleisesti saatavilla olevan etuuden, palvelun tai oikeuden epäämisestä tai rajoittamisesta. Säännös ei edellytä, että jokaista on aina kohdeltava täsmälleen samalla tavalla. Esimerkiksi elinkeinonharjoittaja voi palvella asiakkaitaan eri kielillä tämän olematta syrjintää. Syrjintäkiellosta ei toisaalta myöskään johdu velvollisuutta kohdella ihmisiä eri tavoin näiden henkilökohtaisten tarpeiden edellyttämällä tavalla, jollei kyse ole 15 §:ssä tarkoitettusta vammaisen henkilön tarvitsemasta kohtuullisesta mukautuksesta.

Jotta tilanteet olisivat säännöksessä tarkoitetussa mielessä vertailukelpoisia, tulee niiden olla rinnastettavissa toisiinsa oikeudellisesti merkityksellisten seikkojen osalta. (HE 19/2014 vp, s. 70)

Yhdenvertaisuuslain 28 §:n mukaan vireillepanijan on syrjintää koskevaa asiaa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa käsiteltäessä esitettävä selvitystä seikoista, joihin vaatimus perustuu. Jos asiaa käsiteltäessä esitettyjen selvitysten perusteella voidaan olettaa syrjinnän kieltoa rikotun, vastapuolen on kumotakseen oletuksen osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu.

Yhdenvertaisuuslain esitöiden mukaan pelkkä väite tai epäily syrjinnän tai vastatoimien kiellon rikkomisesta ei riitä olettaman syntymiseen. Täyttää näyttöä syrjinnästä tai vastatoimista ei kuitenkaan edellytetä, vaan riittävää on, että tuomioistuimelle tai muulle asiaa käsittelevälle toimivaltaiselle viranomaiselle syntyy esille tulleiden seikkojen valossa perustellusti olettava syrjinnän tai vastatoimien kiellon vastaisesta menettelystä. Olettama syrjinnän tai vastatoimien kiellon rikkomisesta voi perustua paitsi vireillepanijan, myös vastapuolen esille tuomiin seikkoihin taikka mahdolliseen muuhun asiaa käsiteltäessä saatuun selvitykseen. (HE 19/2014 vp, s. 93)

Perusopetuslaki

Perusopetuslain (628/1998) 4 §:n 1 momentin mukaan kunta on velvollinen järjestämään sen alueella asuville oppivelvollisuusikäisille perusopetusta sekä oppivelvollisuuden alkamista edeltävänä vuonna esiopetusta. Lisäksi kunta on velvollinen järjestämään oppivelvollisuuden alkamisvuonna esiopetusta 25 §:n 2 momentissa tarkoitetun pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä oleville lapsille ja niille lapsille, jotka 27 §:n mukaisesti aloittavat perusopetuksen vuotta säädettyä myöhemmin. Kunta voi järjestää perusopetuslaissa tarkoitetut palvelut itse tai yhdessä muiden kuntien kanssa taikka hankkia ne 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulta perusopetuksen järjestäjältä. Kunta voi hankkia esiopetuspalvelut myös muulta julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta. Kunta vastaa siitä, että sen hankkimat palvelut järjestetään perusopetuslain mukaisesti.

Perusopetuslain 6 §:n 1 momentin mukaan opetus tulee kunnassa järjestää siten, että oppilaiden matkat ovat asutuksen, koulujen ja muiden opetuksen järjestämipaikkojen sijainti sekä liikenneyhteydet huomioon ottaen mahdollisimman turvallisia ja lyhyitä. Esiopetusta järjestettäessä tulee lisäksi ottaa huomioon, että opetukseen osallistuvilla lapsilla on mahdollisuus käyttää varhaiskasvatuspalveluita. Pykälän 2 momentin mukaan kunta osoittaa oppivelvolliselle ja muulle perusopetuslaissa tarkoitettua opetusta saavalle 1 momentin mukaisen lähikoulun tai muun soveltuvan paikan, jossa tämän lain 4 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti annetaan opetusta sellaisella oppilaan omalla kielellä, jolla kunta on velvollinen opetusta järjestämään. Esiopetusta saavalle oppilaalle voidaan opetuksen järjestämipaikaksi osoittaa myös vastaavat edellytykset täyttävä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu varhaiskasvatuspaikka tai muu soveltuva esiopetuksen järjestämipaikka. Kunta voi perustellusta opetuksen järjestämiseen liittyvästä syystä opetuskieltä muuttamatta vaihtaa opetuksen järjestämipaikkaa.

Perusopetuslain 8 §:n mukaan valtio voi järjestää perusopetuslaissa tarkoitettua opetusta. Opetuksen järjestämisestä ja toiminnan lopettamisesta päättää asianomainen ministeriö noudattaen soveltuvin osin, mitä lain 7 §:n 2–4 momentissa säädetään.

Perusopetuslain 9 §:n 2 momentin mukaan esiopetus ja lisäopetus kestää yhden vuoden. Esiopetus voi 25 §:n 2 momentissa tarkoitetun pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä oleville oppilaille annettavassa erityisopetuksessa sekä asianomaisen ministeriön luvalla 10 §:n 4 momentissa tarkoitetussa vieraskielisessä opetuksessa kestää kaksi vuotta.

Perusopetuslain 17 §:n 1 momentin mukaan erityinen tuki muodostuu erityisopetuksesta ja muusta tämän lain mukaan annettavasta tuesta. Erityisopetus järjestetään oppilaan etu ja opetuksen järjestämisedellytykset huomioon ottaen muun opetuksen yhteydessä tai osittain tai kokonaan erityisluokalla tai muussa soveltuvassa paikassa. Momentissa tarkoitetun oppilaan opetuksessa voidaan poiketa 11 §:stä sen mukaan kuin 14 §:n nojalla säädetään tai määrätään. Pykälän 2 momentin mukaan erityisen tuen antamiseksi opetuksen järjestäjän tulee tehdä kirjallinen päätös, jota tarkistetaan ainakin toisen vuosiluokan jälkeen sekä ennen seitsemännelle vuosiluokalle siirtymistä. Erityisen tuen antamista koskevassa päätöksessä on määrättävä oppilaan pääsääntöinen opetusryhmä, mahdolliset tulkittamis- ja avustajapalvelut sekä muut 31 §:ssä tarkoitetut palvelut sekä tarvittaessa 1 momentissa tarkoitettu oppilaan opetuksen poikkeava järjestäminen.

Asiassa saatu selvitys

X:llä on liikuntavamma, jonka vuoksi hän tarvitsee koulunkäynnissään erityistä tukea. Hänellä on pidennetty oppivelvollisuus. B:n kaupungin X:lle vuonna 2017 tekemässä erityisen tuen päätöksessä todettiin muun muassa, että tämä suorittaa ensimmäisen oppivelvollisuusvuotensa 2018–2019 V:n esiopetusryhmässä. Kaupunki osoitti kuitenkin X:lle esiopetuspaikan kyseiselle lukuvuodelle ensin toisesta esiopetuspaikasta, mutta myönsi hänelle 2.5.2018 esiopetuspaikan V:sta.

V valitti B:n kaupungin 2.5.2018 tekemästä päätöksestä aluehallintovirastoon, mutta perui hakijan mukaan myöhemmin valituksensa. Koulun rehtori ilmoitti hakijalle sähköpostitse 9.5.2018, että X:lle oli osoitettu esiopetuspaikka kyseisestä koulusta ja pyysi hakijaa toimittamaan koululle X:ää koskevan pidennetyn oppivelvollisuuden päätöksen. X aloitti esiopetuksen V:ssa syksyllä 2018.

B:n kaupunki sekä A ja V sopivat 5.12.2018 perusteista, joilla kaupunki osoittaa oppilaita V:hen. Sopimus tuli voimaan 1.1.2019. Sopimuksen mukaan, jos V:n oppilaaksiottoalueella olevalla oppilaalla on tarvetta kokoaikaiselle erityisopetukselle pienryhmässä tai toiminta-alueittain järjestettävälle opetukselle, tälle osoitetaan koulupaikka kunnallisesta koulusta.

Väitetyn syrjinnän arviointi

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta toteaa, että hakijan on käsillä olevassa asiassa esitettävä selvitystä seikoista, joihin hänen vaatimuksensa perustuvat. Jos asiassa esitettyjen selvitysten perusteella voidaan olettaa syrjinnän kieltoa rikotun, A:n/V:n on kumotakseen oletuksen osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu. Pelkkä väite tai epäily

syryjinnän kiellon rikkomisesta ei riitä olettan syntymiseen. Täyttä näyttöä syryjinnästä ei kuitenkaan edellytetä, vaan riittävää on, että lautakunnalle syntyy esille tulleen seikkojen valossa perustellusti olettan syryjinnän kiellon vastaisesta menettelystä. Olettan syryjinnän kiellon rikkomisesta voi perustua paitsi hakijan, myös A:n/V:n esille tuomiin seikkoihin taikka mahdolliseen muuhun asiaa käsiteltäessä saatuun selvitykseen.

Henkilöön liittyvä syy

Asiassa on ensin arvioitava, onko hakemuksessa tarkoitettussa tilanteessa ollut käsillä yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu henkilöön liittyvä syy. Vain henkilöön liittyvään syyhyn perustunut kohtelu voi olla yhdenvertaisuuslaissa tarkoitettua syryjintää.

Ottaen huomioon X:n liikuntavammasta ja vammansa johdosta tarvitsemistaan tukitoimista saadun selvityksen sekä YK:n vammaisyleissopimuksen 1 artiklan vammaisen henkilön määritelmän, yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, että yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu henkilöön liittyvä syy on käsillä olevassa asiassa lapsen vammaisuus.

Epäsuotuisa kohtelu

Asiassa on seuraavaksi arvioitava, onko objektiivisesti arvioiden perusteltua olettaa vastaajien kohdelleen X:ää esiopetukseen ottamisessa epäsuotuisammin kuin jotakuta muuta eli onko aihetta olettaa vastaajien asettaneen hänet muihin nähden huonompaan asemaan. On arvioitava, ovatko vastaajat asettaneet hänelle esimerkiksi esiopetukseen ottamista koskevia rajoituksia, vaatimuksia, rasitteita tai velvoitteita taikka evänneet häneltä oikeuden saada esiopetusta V:ssa.

Hakija katsoo, että X:n esiopetuspaikasta oli päätetty jo B:n kaupungin hänelle tekemässä erityisen tuen päätöksessä. Se, ettei X:lle osoitettukaan keväällä 2018 esiopetuspaikkaa V:sta, johtui hakijan mukaan siitä, että koulu ei ollut aktiivinen asian järjestämisessä. Hän katsoo A:n ja V:n suhtautuneen X:n esiopetukseen ottamiseen kielteisesti.

A ja V katsoivat aluehallintovirastolle X:n esiopetuspaikan osoittamista koskeneessa valituksessaan V:n saamaan rahoitukseen, koulun erityiseen opettajankoulutustehtävään, koulussa syksyllä 2018 alkaneeseen määräaikaiseen kokeiluun sekä koulun ryhmäkokoihin liittyviin seikkoihin perustuen, ettei koululla ollut edellytyksiä järjestää erityistä tukea tarvitsevan X:n esiopetusta. A perui myöhemmin asiasta tekemänsä valituksen ja koulu ilmoitti X:n esiopetukseen ottamisesta hakijalle 9.5.2018. X aloitti esiopetuksen V:ssa syksyllä 2018.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, että koska X aloitti syksyllä 2018 esiopetuksen V:ssa hakijan hakemuksen mukaisesti, ei asiassa saadun selvityksen perusteella ole perusteltua aihetta olettaa vastaajien kohdelleen X:ää yhdenvertaisuuslain 10 §:ssä tarkoitettulla tavalla epäsuotuisammin kuin muita. Se, että A ja V valittivat toukokuussa 2018 B:n kaupungin X:n esiopetukseen ottamista koskevasta päätöksestä aluehallintovirastoon, ei vielä ollut epäsuotuisampaan asemaan asettamista mainitussa pykälässä tarkoitettulla tavalla.

Johtopäätös

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta on edellä todetuin perustein katsonut, ettei saadun selvityksen perusteella ole objektiivisesti arvioiden perusteltua aihetta olettaa A:n

tai V:n kohdelleen X:ää esiopetukseen ottamisessa yhdenvertaisuuslain 10 §:ssä tarkoitetulla tavalla epäsuotuisasti. Asiassa ei näin ollen ole syntynyt välitöntä syrjintää koskevaa syrjintäolettaa. Saadun selvityksen perusteella ei ole perusteltua aihetta olettaa, että A:n tai V:n menettelyssä olisi ollut kyse muustakaan yhdenvertaisuuslain 8 §:n 2 momentissa tarkoitetusta syrjinnästä. Hakemus on näin ollen hylättävä.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunnan päätös

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta päätti hyväksyä esittelijän esityksen.

Lainkohdat

YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista (SopS 26-27/2016) 1 artikla

Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014) 8 § 1 ja 2 momentti, 10 § ja 28 §

Perusopetuslaki (628/1998) 4 § 1 momentti, 6 § 1 ja 2 momentti, 8 §, 9 § 2 momentti, 17 § 1 ja 2 momentti

Muutoksenhaku

Muutoksenhakuohjaus liitteenä.

Asian ovat päättäneet Tuomas Ojanen (puheenjohtaja), Riitta-Maija Jouttimäki, Pirkko Mahlamäki, Milka Sormunen ja Sonya Walkila. Asian esittelijä Juhani Kortteinen.